

บทที่ ๑

บทนำ



ความเป็นมาของปัญหา

สมาชิกที่อยู่ในสังกัดระดับสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัย หรือกลุ่มวิทยาลัย แบ่งสมาชิกออกได้เป็น ๔ ประเภทด้วยกัน คือ ผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ เจ้าหน้าที่บริการ และนิสิตนักศึกษา บุคคลทั้ง ๔ ประเภท เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะธำรงรักษาสภาพการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา และการที่จะให้สถาบันนั้นยังคงทำหน้าที่ที่ถูกต้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันเราได้มีความเคลื่อนไหวที่จะศึกษาบุคคลในสังคมทั้งสี่ประเภทแล้ว เช่น ได้มีการคำนึงถึงมาตรฐานของอาจารย์ คุณลักษณะ และหน้าที่ของอาจารย์ บางแห่งได้มีโครงการที่จะพัฒนาอาจารย์ให้ทำงานในหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง บรรลุดุจรประสงค์ที่ทางสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดขึ้น

บุคคลที่น่าสนใจควรศึกษามากประเภทหนึ่ง คือ นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาขึ้น และทั้งยังมีบทบาทสำคัญทั้งทางการศึกษา เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศอีกด้วย แต่ในประเทศไทยก็มีวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับบุคคลประเภทนี้ไม่มากนัก^๑

นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์และแนวคิด มีสติปัญญา โดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลอื่นในวัยเดียวกัน มีความกระตือรือร้นและอุดมการณ์สูง^๒ ในปัจจุบันจำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เพราะความต้องการกำลังคนที่มีความชำนาญงาน มีความรู้ ความสามารถไม่มีวันสิ้นสุด ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ผ่านมานี้ นิสิตนักศึกษามีความเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงที่สุด มีการประท้วงเดินขบวนเข้ายึดมหาวิทยาลัย ต่อสู้กับเจ้าหน้าที่รัฐบาล และทำ

^๑ วัลลภา ศุนาลัย, "นิสิตนักศึกษา" เอกสารประกอบคำบรรยายวิชา ๔๒๑ ๖๕๐ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๑, หน้า ๑.

^๒ สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี, "นิสิตนักศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ, ๖ (มีนาคม ๒๕๑๕) : ๑๑

อะไรที่รุนแรงอีกมากหลายหลายอย่าง" จนดูเหมือนว่าคนที่ยังอยู่ในวัยศึกษาจะปฏิวัติโลก^๑ พิษณุ ผาสุข ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ตลิ่งชัน^๒ ของนักศึกษาไว้ในวัยของเขา เขากล่าวว่า "นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วน ใหญ่ มีอายุอยู่ในระยะคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นคือ จะมีอายุระหว่าง ๑๕-๒๑ ปี"^๓

ถึงแม้ว่าในปี เฮล อาร์ ดักกลาสส์ (Herl R. Douglass) ให้ความเห็นว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น มีความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง อยากรแสดงความคิดเห็น ชอบโอ้อวด ต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ และชอบตั้งกลุ่มขึ้นมา เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อาจจะเป็นไปในทางดีหรือทางตรงกันข้ามก็ได้^๓

เมื่อพิจารณางานกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูในปัจจุบัน พบว่าภายหลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน บทบาทของนักศึกษาครูก็เช่นเดียวกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่วไป คือ มีความตื่นตัวในการทำกิจกรรมสังคมมากขึ้น ซึ่งมีส่วนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเกิดความวุ่นวายในสังคมได้เช่นกัน จึงน่าสนใจศึกษากิจกรรมของนักศึกษาครู โดยเฉพาะใน กรุงเทพมหานคร อันเป็นแหล่งบรรพัตฐานความประทุติและค่านิยมของสังคม เมือง ซึ่งอาจแตกต่างกันได้มากน้อยตามอาชีพและฐานะของบุคคล อิทธิพลของความรู้ความคิดที่ต่างกันจากหลายกระแส ทั้งทางตรงจากตัวอย่างบุคคลและการอบรม กับทางอ้อมจากสื่อมวลชน และการศึกษาแผนใหม่ ทำให้เกิดช่องว่างของความคิดความเข้าใจ ทั้งในระหว่างคนต่างรุ่นต่างวัยและทั้งในคนรุ่นเดียวกัน แต่ต่างฐานะและการศึกษาอบรม การทำมาหากินเลี้ยงชีพของคนในเมืองอาศัยการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลิตผล และบริการกันเป็นสิ่งสำคัญ เต็มไปด้วยการแข่งขันกัน และก่อให้เกิดการต่อสู้ระหว่างชนชั้นกลุ่มผู้ยากไร้ เพราะไม่สามารถแข่งขันทำมาหากินได้เต็มที่ มักอยู่กันแออัดในแหล่งที่อยู่อาศัยของผู้มีราย

^๑ ศิกฤทธิ ปราโมช, ม.ร.ว. ศิกฤทธิกับนักศึกษา (พระนคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, ๒๕๑๔), หน้า ๘๓.

^๒ พิษณุ ผาสุข, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔), หน้า ๑๓.

^๓ Herl R. Douglass, The High School Curriculum (New York : The Ronald Press Company, 1964), p. 56.

ได้น้อยที่อาจเข้าลักษณะแหล่งเสื่อมโทรม ขาดสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่จำเป็นและเหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงบริการการศึกษา การสุขภาพอนามัยและอาจเป็นที่พักพิงของผู้ทุจริตมิอาจชีพ นอกจากนี้ในสังคมเมืองที่คนเลือกที่อยู่อาศัย สถาบันการศึกษา และงานอาชีพได้โดยเสรี ทำให้เกิดปัญหา การจราจรคับคั่ง เสียเวลาและเกิดปัญหาต่าง ๆ ทำให้คนมีความใจแคบและเห็นแก่ตัว ดังนั้นการศึกษาคควรมีส่วนแก้ไข โดยการปลูกฝังคุณธรรมอันพึงปรารถนาในหมู่ผู้ศึกษาเล่าเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ของบุคคลที่มีต่อส่วนรวม ความสามารถรู้จักแข่งขันและรู้จักช่วยเหลือร่วมมือพร้อม ๆ กัน เพราะชีวิตเมืองต้องการความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเสี่ยงและแข่งขันด้วยไหวพริบบัญญาณ์ รวมทั้งต้องปลูกฝังคุณธรรมที่สอดคล้องกับชีวิตเมือง^๑

จากความเป็นมาของปัญหาและแนว เหตุผลทฤษฎีที่สำคัญต่าง ๆ ดังกล่าวมา อาจสรุปสั้น ๆ ได้ว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๖-๒๕๒๒ นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความตื่นตัวในด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษากันมาก เหตุการณ์หลัง ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ทำให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมมากมาย ดังนั้นกิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่าสำคัญมาก และนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นักศึกษาครุ่นว่าเป็นบุคคลที่จะเป็นปัจจัยอำนาจสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของประเทศชาติที่นำให้ความสนใจ และนำศึกษากิจกรรมของพวกเขา โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานที่เต็มไปด้วยปัญหาต่าง ๆ แม้ว่าหลายปีมานี้จะมีผู้ศึกษาริวิจัยกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอื่นมาบ้างแล้ว แต่ก็ยังไม่มีการศึกษากิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ประกอบทั้งความเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา จึงควรศึกษาริวิจัยให้ใหม่และทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อแสวงหาแนวทางปฏิบัติให้ตรงเป้าหมาย และทันต่อเหตุการณ์ และควรศึกษาโดยละเอียดเป็นสถาบันไป เช่น ในกรุงเทพมหานครหรือในภาคต่าง ๆ เพราะข้อมูลย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพท้องถิ่นของประเทศ จากความเป็นมาของปัญหาและแนว เหตุผลทฤษฎีสำคัญเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยเลือกศึกษาริวิจัยกิจกรรมนักศึกษาครูของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร เพราะต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ และความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องกับต่อกิจกรรม คือ กลุ่มอาจารย์อันประกอบ

^๑ ลีปพนนท์ เกตุทัต, การปฏิรูปการศึกษา (พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔),

ด้วยผู้บริหารและอาจารย์กับกลุ่มนักศึกษา เพราะบุคลากรเหล่านี้ ถ้ามีความคิดเห็นมีความเข้าใจตรงกัน ย่อมมีผลดีต่อการจัดกิจกรรม ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อแสวงหาแนวทางปฏิบัติอันเหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร
๓. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาทั่ว ๆ ไป ของกิจกรรมนักศึกษาครูในกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานของการวิจัย

๑. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครูส่วนกลางแตกต่างกัน
๒. อาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
๓. นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
๔. ชั้นปีและเพศ ที่แตกต่างกันของนักศึกษา ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาย่อมแตกต่างกันด้วย

ขอบเขตการวิจัย

๑. การวิจัยเรื่องนี้ เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา เฉพาะวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี
๒. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางในเรื่องเกี่ยวกับ คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม สถานที่อุปกรณ์และระเบียบกฎเกณฑ์ การเงิน การบรรจุวัสดุประสงค์ การจัดกิจกรรม และการประเมินผลการจัดกิจกรรม
๓. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาจากอาจารย์ และนัก

ศึกษาในส่วนกลาง โดยจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม คือ

๓.๑ กลุ่มอาจารย์ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ ซึ่งอยู่ในภาควิชาต่าง ๆ

๓.๒ กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษา ป.กศ.สูง ปีที่ ๑ ป.กศ.สูง ปีที่ ๒ ค.บ. ปีที่ ๑ และ ค.บ. ปีที่ ๒

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ทราบความคิดเห็นของคณาจารย์และนักศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครู เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการปรับปรุงกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครู ให้มีประสิทธิภาพและสนองตอบความต้องการของทุกฝ่ายยิ่งขึ้น

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

๗ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้ คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย การทดลองใช้แบบสอบถาม การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ๖ สถาบัน คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูพระนคร และวิทยาลัยครูธนบุรี โดยประกอบด้วยบุคคล ๒ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มอาจารย์ ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์

๒. กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษา ป.กศ.สูง ปีที่ ๑ ป.กศ.สูง ปีที่ ๒ ค.บ. ปีที่ ๑ ค.บ. ปีที่ ๒

จะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling สุ่มอาจารย์ตามคณะวิชา กลุ่มนักศึกษาสุ่มจากชั้นปี รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจากวิทยาลัยครู ๖ สถาบัน จำนวนประมาณ ๘๒๔ คน

๒. การสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากข้อเขียน เอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ทั้งไทยและต่างประเทศ เช่น การสร้างแบบสอบถาม เพื่อดูความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษาของ อนันต์

กวมรรณ^๑ X การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อองค์การนักศึกษาของ
 สายัณห์ บุรณไทย^๒ การวัดทัศนคติตามวิธีของ แอล แอล เฮอร์สโตน (L.L. Thurstone)^๓ การ
 วัดทัศนคติตามวิธีของ ออลพอร์ท กอร์ดอน วิลลาร์ด (Allport Gordon Willard) อ้างอิงจาก
 เอินเนสท์ โรพีเกท์ ฮิลการ์ด (Ernest Ropiequet Hilgard)^๔ และแบบทดสอบ C.E.Q.^๕
 ประกอบด้วย Likert type X โดยแต่ละข้อใช้วิธีประมาณค่าตลอดจนการวิจัยของคนอื่น ๆ ที่กล่าว
 ไว้ในการวิจัย X

๒. ศึกษาจากระเบียบวิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู
 ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๖ สถาบัน

๓. นำผลที่ได้จากข้อ ๑ และข้อ ๒ มาสร้างแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการรวบรวม
 ข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์และกลุ่มนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมนักศึกษาของวิทยา-
 ลัยครูในกรุงเทพมหานคร ในแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ /

^๑ อนันต์ กวมรรณ, "การจัดกิจกรรมนิสิตในวิทยาลัยวิชาการศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญา
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๗),
 ๑๐๙ หน้า.

^๒ สายัณห์ บุรณไทย "การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อ
 องค์การนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยา
 ลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๑), ๑๑๘ หน้า.

^๓ L.L. Thurstone, "Attitude Can Be Measurement," Reading in At-
 titude Theory and Measurement (New York, John Wiley and Sons, 1967), 77 pp.

^๔ Hilard, Ernest Ropiequet, Conditioning and Learning (New York,
 Appleton Century Croft, 1962), 590 pp.

^๕ L.M. Aleamoni and Spencer, R.E. "The Illinois Course Evaluation
 Questionnaire : A Description of It's Development and a Report of some of
 Its Results." : Educational and Psychological Measurement 33 (1973),
 pp. 669-684.

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ หรือข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ มุ่งถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถาบันที่อยู่ ผู้ตอบเป็นใคร ผู้บริหาร อาจารย์หรือนักศึกษา เพศ อายุ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า (๑-๕) เลือกเพียงคำตอบเดียว

๓. การทดลองใช้แบบสอบถาม

ก่อนนำไปสำรวจข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบขั้นต้นเสียก่อน เพื่อจะได้ทราบว่าประสบปัญหาอะไร เพียงใด เกี่ยวกับความเข้าใจในคำถาม ภาษาที่ใช้และอื่น ๆ เพื่อที่จะได้นำเอาข้อบกพร่องเหล่านั้นมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยจะนำแบบสอบถามไปทดสอบที่วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ประมาณกลุ่มละ ๒๐ คน ๒ กลุ่ม จำนวน ๔๐ คน แล้วจึงนำแบบสอบถามมาตรวจสอบดูคำตอบในแบบสอบถามต่าง ๆ ว่ามีปัญหาเพียงใด โดยมีขั้นตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละข้อให้เสนอแนะ ข้อสงสัยและข้อควรแก้ไข เพื่อจะได้นำมาแก้ไขข้อบกพร่อง โดยจะปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้มีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ แล้วตัดให้ได้จำนวนตามความต้องการโดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๔. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว ไปส่งแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีหนังสือนำตัวจากหน่วยงานที่ศึกษา ไปยังหน่วยงานของวิทยาลัยครู ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสำรวจข้อมูลให้ทราบ พร้อมทั้งขอความกรุณาจากผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตรงตามความเป็นจริง และนัดหมายเวลากับผู้ตอบเพื่อไปปรับกลับด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์ในแต่ละสถาบันเป็นผู้ประสานงาน

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำข้อมูลมาวิเคราะห์แบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้สำรวจมี ๒ ชุด สำหรับถามคณาจารย์ ๑ ชุด สำหรับถามนักศึกษา ๑ ชุด ข้อมูลส่วนตัวที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม จะวิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าร้อยละ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของคณาจารย์และนักศึกษา ในแต่ละสถาบันวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หามাত্রาส่วนประมาณค่าของคำถามแต่ละข้อแต่ละ

หมวด เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์ในวิทยาลัยแต่ละแห่ง เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มคณาจารย์และนักศึกษาโดยหาค่า F (F-test) และ t (t-test)

ลำดับขั้นตอนของการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งลำดับขั้นในการเสนอข้อมูลออกเป็น ๕ บท คือ

บทที่ ๑ บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ขั้นตอน และ วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นการเสนอข้อมูล

บทที่ ๒ กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

บทที่ ๓ เสนอวิธีการดำเนินการวิจัยโดยกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐาน ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ตั้งแต่การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างแบบสอบถาม การทดลองใช้แบบสอบถาม การรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๔ กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก เสนอรายละเอียดของแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย